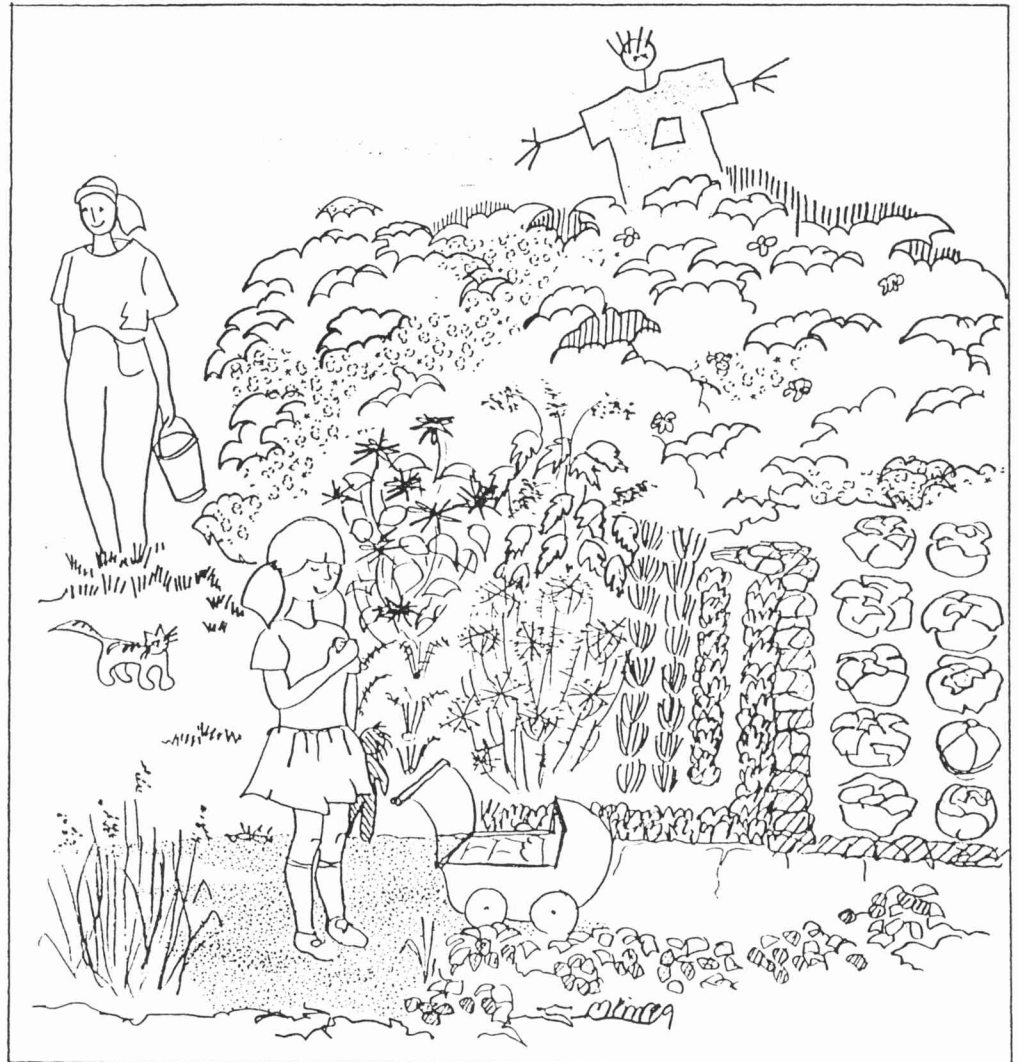

P U O L A R M A A R I

LÄHIYMPÄRISTÖSUUNNITELMASELOSTUS, joka liittyy
suunnitelmakarttaan piir.n:o 4522, 8.5.1990.

ESPOON KAUPUNKISUUNNITTELUVIRASTO, asemakaavaosasto

SISÄLLYSLUETTELO

Sivu

1	YLEISTÄ	
1.1	Lähiympäristösuunnitelman tarkoitus ja tavoitteet	1
1.2	Asemakaava-alue ja määräykset	1
2	RAKENTAMISOHJEET RYHMÄPUUTARHA-ALUEELLA	2
2.1	Rakennukset	2
2.11	Rakennusten sijoitus	2
2.12	Rakennusten koko ja muoto	3
2.13	Kattomuoto, materiaali ja väritys	3
2.14	Julkisivumateriaali ja väritys	4
2.15	Autopaikat ja aputilat	4
2.2	Pihatilat	4
2.21	Yleisperiaatteet	4
2.22	Maanpinnan korkeusasema	5
2.23	Maaperärajoitus ja kompostointi	6
2.3	Metsämökkipalstat	6
2.4	Puutarhapalstat	7
2.5	Koerakentamis- ja järjestöökkipalstat	8
3	PUISTOALUEIDEN LÄHIYMPÄRISTÖSUUNNITELMA	9
3.1	Nykytilanne ja lähtökohdat	9
3.2	Metsäalueet	9
3.3	Vesiaiheet	10
3.4	Purolaakso	10
3.5	Tieverkosto	11
3.6	Toiminnot ja rakenteet	12

LIITTEET 2 kpl

1 YLEISTÄ

1.1

Lähiympäristösuunnitelman tarkoitus ja tavoitteet

Lähiympäristösuunnitelman tavoitteena on määritellä ryhmäpuutarha-alueen maisemarakenteeseen tukeutuva kaupunkikuvallinen sekä toiminnallinen laatutaso, jossa korostuvat alueen virkistysarvot. Ohjeessa määritellään ne suunnittelu- ja toteutusperiaatteet, joita alueella tulee noudattaa muiden rakentamissäästösten lisäksi.

Lähiympäristösuunnitelma täydentää alueelle laadittua asemakaavaa sekä täsmentää siinä asetettuja tavoitteita. Alueen hyväksytyissä tontinluovutusehdoissa edellytetään, että rakentamisessa noudatetaan lähiympäristösuunnitelmaa ja sen tavoitteita.

Tärkeimpänä tavoitteista on ollut säilyttää ja korostaa maiseman jo olemassaolevia erityispiirteitä ja tilamuo-
dostusta myös rakentamisen jälkeen. Toisaalta suunnitelman avulla on pyritty liittämään ryhmäpuutarha-alue osaksi Keskuspuiston virkistystoimintoja. Lisää perusteita on esitetty luvussa 2.

Tässä selostuksessa on käytetty nimikettä palsta, jolla tarkoitetaan vuokrasopimuksen mukaista rakennuspaikkaa.

1.2

Asemakaava-alue ja määräykset

Puolarmaarin alue on osa Espoon Keskuspuistoa, virkistys- ja ryhmäpuutarha-aluetta 22. kaupunginosassa Olarissa Puolarmetsän sairaalan pohjoispuolella. Tämä suunnitelma koskee koko Puolarmaarin asemakaava-aluetta joka on esitetty liitteessä 1.

Asemakaavassa on suhteellisen väljät määräykset. Kaavassa on osoitettu varsinainen ryhmäpuutarha-alue (RP), ulkoi-
lun tukikohta, sekä istutettavia puistomaisia alueen osia RP-alueille. Kaavassa on lisäksi osoitettu laaja puisto-
alue vesiaiheineen, sekä keskitetyt paikoitusalueet.

Ryhmäpuutarhamökkejä alueella on tarkoitus rakentaa n. 150 kpl vaihteittain. Rakennuksia alueelle tulee luonteeltaan neljää erilaista päätyyppiä:

- ryhmäpuutarhamökit
- metsämökit, joiden yhteydessä ei välttämättä ole viljelytoimintaa
- koerakentamismökit mahdollisine vähäisine työskentely- ja näyttelytiloineen
- järjestöjen ja yhdistysten majat

Ryhmäpuutarha-alue tullaan toteuttamaan kahdessa eri vaiheessa liitteenä 2 olevan osa-aluejaon mukaisesti. Ensimmä-

mäisen vaiheen aluerajaus pitää sisällään sekä omatoimiseen että tuottajamuotoiseen rakentamiseen tarkoitettuja ryhmäpuutarhapalstoja sekä ns. järjestö- ja koerakentamispalstoja. Toisessa vaiheessa toteutetaan omatoimisesti sekä tuottajamuotoisesti metsämökkipalstat ja vanhan peltoalueen pohjoisimmat ryhmäpuutarhapalstat.

2

RAKENTAMISOHJEET RYHMÄPUUTARHA-ALUEELLA

Lähiympäristösuunnitelman tavoitteena on muodostaa yhtenäinen jatkuva kokonaisuus Keskuspuiston metsäalueesta raitistoihin, sen reunavyöhykkeeseen sijoittuvasta ryhmäpuutarha-alueesta, sekä siitä avautuvasta purolaakson puistoalueesta.

Tavoitteena on myös muodostaa ryhmäpuutarhan sisäisistä palstateiden näkymistä omaleimaisia ja ehjiä kokonaisuuksia.

Suunnitelman avulla ohjataan myös rakennusten sijoitusta maisemaan ja yksittäiselle palstalle sekä palstan sisäistä toiminnallista käyttöä. Lähiympäristösuunnitelmassa annetaan suuntaviivat puistoalueiden luonteelle ja ohjataan alueiden toiminnallista käyttöä.

2.1

Rakennukset

2.1.1

Rakennusten sijoitus

Ryhmäpuutarhamökit sijoitetaan lähiympäristösuunnitelman mukaisesti. Puutarhapalstoille mökit sijoitetaan palstatien varte (kunnallistekniikka). Metsämökkialueella rakennukset sijoitetaan palstajaon mukaisesti olemassa olevaa puustoa säilyttäen.

Sitovat ohjeet:

- Ryhmäpuutarhamökki varastoineen tulee sijoittaa palstalle suunnitelmakartan osoittamiin paikkoihin ja suuntiin.
- Rakennusten välisen vähimmäisetäisyyden palstojen välillä tulee olla 4 m. Rakennuksen saa sijoittaa myös palstan rajalle, mikäli suunnitelmakartassa on niin osoitettu.
- Palstakoosta johtuen tulee rakennukset sijoittaa palstalle niin, että asuinhuoneen pääikkunan edessä on aina vähintään 8 m etäisyyteen asti rakentamatonta tilaa.
- Palstakatuja kapeudesta johtuen tulee työmaa-aikainen raskas huoltoliikenne keskittää Kima-

laisenpolulle ja paikoitusalueiksi tarkoitetuille alueille. Palstakatuja ei saa rakennusten valmistumisen jälkeen käyttää ajoneuvoliikenteeseen. Kasvullisiksi tarkoitettavat alueet tulee rakentamisen ajaksi suojata asianmukaisesti muusta työmaasta.

2.12

Rakennusten koko ja muoto

Sitovat ohjeet:

- Ryhmäpuutarha-alueelle tulevien mökkien sijoitus on esitetty sitovasti teiden varrelle. Kimalaisenpolku on tarkoitettu mökinhaltijoiden ajoneuvoliikennettä varten. Pysäköinti on ryhmitelty sen varten.
- Mökkien koko RP-1 ja RP-2 -alueilla saa katoksiineen ja varastoineen olla enintään 35 m². RP-3 -alueella sallitaan tämän lisäksi 15 k-m² näyttely-, työ- tai myyntitilaa. RP-5 -alueen mökkien koko saa olla 60 m².
- Mökkien rakentamisessa on noudatettava niitä varten teetettäviä työpiirustuksia.
- Julkisivuverhous on tuotava niin alas, ettei synny korkeita jäsentelemättömiä sokkelipintoja.

Suosituksset:

- Sisäänkäynnin yhteyteen suositellaan katosta tai kuistia, mikä asemakaavan määräysten mukaan sisältyy rakennusoikeuteen.

2.13

Kattomuoto, materiaali ja väritys

Sitovat ohjeet:

- Kattomuodot ja katon materiaali ilmenevät mökki-tyyppien piirustuksista.
- Kattojen tulee olla harmaanmustaa huopaa tai vastaavaa materiaalia.

2.14

Julkisivumateriaali ja väritys

Julkisivumateriaali ja -väritys vaikuttavat osaltaan raittinäkymän yhtenäisyyteen. Alueelle muodostuu kaavassa esitettynä seuraavat rakennusryhmät:

-	Ruusukylä	(RP-1-alue)
-	Orvokkikylä	(RP-1-alue)
-	Halonhakkaajankylä	(RP-2-alue)
-	Kattilanpaikkaajankylä	(RP-3)
-	Kylänvanhin	(RP-5)

Näille rakennusryhmille on valittu keskenään erilaiset värityssuunnitelmat vaihtelevuuden aikaansaamiseksi.

Alueella suositetaan vaaleita värisävyjä. Tarkempi sävy määrittyy rakennuslupamenettelyn yhteydessä mökkityypeittäin.

2.15

Autopaikat ja aputilat

Autopaikoitus ryhmäpuutarha-alueella on esitetty keskite-
tysti Kimalaisenpolun varteen. Autopaikkoja on varattu
yksi kutakin mökkiä kohden. Ryhmäpuutarha-alueen huolto-
rakennuksen yhteyteen on erikseen osoitettu autonpesupaikka

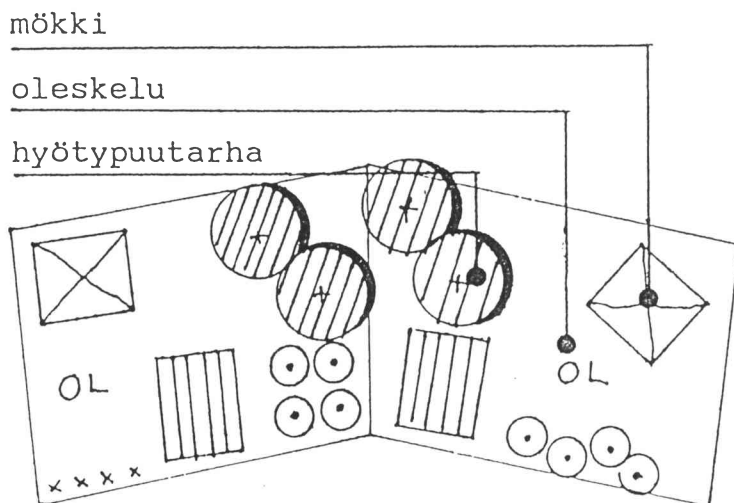
2.2

Pihatilat

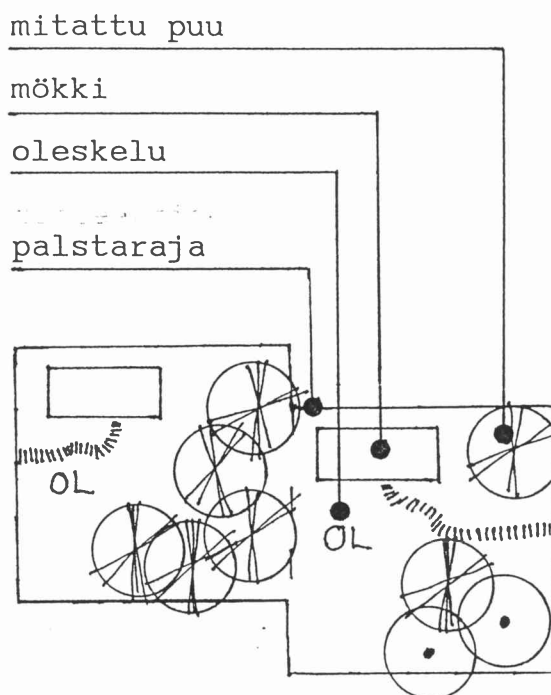
2.21

Yleisperiaatteet

Lähiympäristösuunnitelmassa on esitetty alueen puustokar-
toitukseen pohjaava kookkaampi mitattu puusto, sekä istu-
tettavaksi suositeltavat alueet. Pihasuunnittelusta on
esitetty palstoittain yleispiirteinen toiminnallinen si-
joitusperiaate kaavioiden avulla sekä puutarha- että
metsämökkipalstoille.

Kaavio 1. Sijoitusperiaate puutarhapalstalla

Kaavio 2. Sijoitusperiaate metsäpalstalla

Yleisperiaatteena kaikilla palstoilla on sijoittaa mökit siten, että nykyinen maasto tulee mahdollisimman hyvin huomioitua. Lisäksi valoisan oleskelupihan saaminen mökin välittömään läheisyyteen on ollut eräänä lähtökohtana.

2.22

Maanpinnan korkeusasema

Sokkelin ja maanpinnan leikkauskohdat tulee määrittää siten, että maansiirtotoimet (täyttö ja leikkaus) jäävät mahdollisimman vähäisiksi ja sokkeli matalaksi. Rakennuksen korkeusasemaa määritettäessä tulee ottaa huomioon raittien pinnan korkeus ja naapuripalstojen tulevat korkeudet sekä viemäreiden liittymäkorkeudet.

Sitovat ohjeet:

- Lähiympäristösuunnitelmakartassa on esitetty suositus piha-alueen keskimääriseksi korkeusasemaksi (+ 50 cm). Muutettu maasto tulee liittää koskemattomaan maastoon luontevasti. Piha-alueen pinnat muotoillaan siten, että pintavedet ohjataan rakennuksesta pois päin taitteiden kautta palstojen välisiin painanteisiin.

2.23

Maaperärajoitus ja kompostointi

Ryhmäpuutarha-alue on pohjavedenottamon suojavyöhykkeellä, jolloinka rakentamisessa tulee ottaa huomioon seuraavat seikat.

Maaperärajoitukset:

- Öljysäiliöiden rakentaminen on kielletty.
- Kaivannot tulee täyttää puhtaalla vettä pilaa-mattomalla maalla.
- Myrkkujen tms. pohjavesille vaarallisten aineiden varastointi ei ole sallittua.
- Lannoitteiden ja torjunta-aineiden runsasta käyttöä ei voida sallia.
- Auton pesu on sallittu vain sille osoitetussa paikassa.
- Maaperästä johtuen ei palstoille saa rakentaa kaivoja tai syviä kellareita. Kuitenkin n. 1 m syvän pikkukellarin rakentaminen on mahdollista.

Kompostointi

- Kompostointi sallitaan viljelypalstoilla silloin kun huolehditaan, että siitä ei pääse valumaan pohjavettä pilaavia ainesosia maaperään.

2.3

Metsämökkipalstat

Metsäpalstat sijaitsevat eteläisellä rinnevyöhykkeellä alueen pohjoisosassa. Alueella kasvaa sekametsää, jota on harvennettu kaupungin toimesta.

Sitovat ohjeet:

- Olemassa oleva puusto tulee säilyttää sekä hoitaa. Rakennuspaikka ja oleskelualueen ulkopuoliset metsäalueet (puusto, pensaat, kenttäkerros) suojataan rakentamisen ajaksi aitaamalla. Varsinkin männyn taimikoiden ja yleisesti nuoren puuston säilyttäminen ja hoito ovat ensiarvoisen tärkeää.
- Metsäalueella tulee rakentamisesta huolimatta säilyä selkeä metsäinen profiili.
- Isot maakivet tulee säilyttää alueella.
- Puita ei saa aiheetta kaataa ja siihen tarvitaan lupa kaupungilta rakennusvaiheesta riippuen joko rakennuslautakunnalta tai kaupunkisuunnittelulautakunnalta.

- Jokaisen puunkaadon yhteydessä on tutkittava tarvitaanko uusi tilalle (varjostus).
- Täydennysistutuksissa tulee pitäytyä metsätyyppiin sopivissa lajikkeissa (ei erikoislajeja), mieluummin luonnonkasveissa.
- Palstoja ei saa aidata.
- Teoreettista palstajakoa voi rajata vapaamuotoisin pensasistutuksin tai linjaamalla kulkuraitti "rajalle".
- Metsän hoidossa tulee huomioida pohjavedensuojelu.
- Kanavoimaton käyttö kuluttaa metsäkasvustoa, siksi metsäpalstoilla tulisikin olla selkeät oleskelualueet ja raitit sekä toisaalta selkeät metsäkasvustoalueet.

Suositukset:

- Raittien ja oleskelualueiden pinnoitteeksi suositellaan soraa, luonnonkiviä tai puupöllejä.
- Metsäalueen hoidossa tulee suosia puu- ja pensaslajien ikärakenteen vaihtelua sekä turvata myös kenttä- ja pohjakerrokselle valon saanti.
- Pyritään säilyttämään luonnonmukaiset metsikkörajat.
- Suositellaan käyttökelpoisen maa-aineksen talteenottoa rakentamispaikoilta.
- Suositellaan metsän karikkeiden hyödyntämistä maanparannustoimenpiteenä.
- Isojen maakivien läheisyyteen suositellaan kehittäväksi kivikkopuutarha.

2.4

Puutarhapalstat

Vanhalla peltoalueella sijaitsevien mökkipalstojen rakentamisessa tulee noudattaa lähiympäristösuunnitelmakarttaa ja ottaa huomioon seuraavat seikat.

Sitovat ohjeet:

- Palstan hyötynuutarhakasvusto ja puusto keskitehtään palstan takaosaan. Oleskelualue sijoitetaan mahdollisimman lähelle mökkiä siten, että kasvillisuuden mahdollinen varjostus huomioidaan.

- Puutarhapalstat aidataan "palstatietä" ja yleisiä alueita vastaan joko pensasistutuksin tai matalalla puuaidalla lähiympäristösuunnitelman mukaisesti.
- Palstatiehen rajautuvasta palstan rajasta voi talotyyppistä riippuen osa olla aidattuna matalalla puuaidalla mikäli se liittyy rakennuksiin, pergolaan tai porttiaiheeseen.
- Puusto tonteilla tulee olla joko pieniä koristeputia tai hedelmäputia (varjostus).
- Tonttien välisille rajoille ei saa rakentaa puuaitaa. Rajaukseksi suositellaan joko vapaasti kasvavaa matalaa pensasistutusta, marjapensaita tai kookkaita perennoja.
- Istutusten etäisyys tontin rajasta tulee olla vähintään 0,8 m.
- "Palstateiden" kasvillisuus palstatiehen asti siirtyy kunkin palstan hoidettavaksi palstan luovutuksen jälkeen.

Suosituks

- Palstan omaa ruokamultaa (ei pohjamaata) suositellaan otettavaksi talteen pihanrakentamistöiden yhteydessä. Sitä voidaan hyödyntää maanparannustoimenpiteiden jälkeen istutusten kasvu-alustana.
- Palstoille voi rakentaa pienen ulkogrillin tai matalan vesiaiheen (koristeallas).
- Hyvin perustettu kestonurmi toimii pihan oleskelutilan peruspintana. Muita pintamateriaaleja voivat olla sora, liuskekivi, luonnonkivet ja betonikivi pieninä pintoina.

2.5

Koerakentamis- ja järjestöomökipalstat

Palstat sijaitsevat vanhalla peltoalueella urheilumajan ja metsäpalstojen välissä Kimalaisenpolun pohjoispuolella. Palstoille on suunnitelmassa esitetty teoreettinen palstajako oleskelualueiden hahmottamiseksi.

Sitovat ohjeet:

- Palstoja ei saa aidata korkealla aidalla, vaan alueelle istutetaan kasvillisuutta pieniksi saarekkeiksi.
- Palstojen rajausta suositetaan epäsäännöllisin erillispensaskasvustoin, perennoin taikka kuluraitin avulla.

- Alueella ei saa suorittaa suuria täyttöjä tai leikkauksia keskeisen sijaintinsa vuoksi.

Suosituksset:

- Palstan omaa ruokamultaa (ei pohjamaata) suositellaan otettavaksi talteen rakennustöiden yhteydessä. sitä voidaan hyödyntää maanparannustoimenpiteiden jälkeen istutusten kasvualustana.
- Nurmipintaa suositellaan pihan peruspinnaksi, lisänä voidaan käyttää myös luonnonkiviä ja puupöllejä.
- Pihoilla suositellaan käytettäväksi niin luonnonkasveja kuin marjapensaita ja perennojakin, sekä koriste- tai hedelmäpuita.

3

PUISTOALUEIDEN LÄHIYMPÄRISTÖSUUNNITELMA

3.1

Nykytilanne ja lähtökohdat

Suunnittelualueen keskeiset puistoalueet sijaitsevat Finnobäckenin laakson sivulaaksossa Keskuspuiston selännealueen ja Olarin-Friisilän selännealueen välissä. Keskeinen laaksoalue on viljelykäytöstä pois jäänyttä peltoa, joka vaihettuu metsän rehevän reunavyöhykkeen kautta havupuuvaltaisemmaksi ja lopulta mäntyiseksi kallioselännekasvustoksi. Laakson keskeltä virtaa puro, jonka varteen on kehittynyt koivu- ja pajukasvustoa sekä yksittäisiä erillismäntyjä.

Lähiympäristösuunnitelman lähtökohtana on pidetty laakson säilyttämistä mahdollisimman avoimena ja toisaalta olevien metsäalueiden kehittämistä puistometsinä virkistyskäyttöön sekä hyödyntämään nykyisiä maan korkeusasemia.

3.2

Metsäalueet

Puolarmetsän sairaalan tontti

Sairaalan tontin metsäkasvusto on pääsääntöisesti havupuuvaltaista hyväkuntoista metsäkasvustoa, joka muuttuu lännessä lähellä purovartta lehtimetsävaltaiseksi. Olemassa olevaa metsäkasvustoa säilytetään metsätyyppinsä mukaisena ja hoidetaan siten, että varsinkin selänteiden ja reunavyöhykkeiden kasvusto uusiutuu metsän profiilin muuttumatta. Reunavyöhykkeillä pellon ja metsän rajassa tulee kuitenkin luonnon perennakasvien osuutta vahvistaa. Sairaalarakennuksen ja pellon välisiin aukioihin tulee istuttaa näkösuojavyöhyke erillisen istutuskaavion mukaisesti siten, että vyöhyke toimii kasvillisuutensa kautta luonnonmukaista ja rakennettua ympäristöä yhdistävänä elementtinä.

Ryhmäpuutarha-alueen pohjoispuolista ulkoilutiehen rajautuvaa metsäosuutta on jo kaupungin toimesta valmennettu rakentamisesta aiheutuvaan muutokseen lähinnä puuston harvennuksin.

Metsäalueen kanavoimaton käyttö saattaa kuitenkin kuluttaa varsinkin metsän pohjakasvustoa. Metsän hoito tuleekin suorittaa siten, että käyttöä ohjataan jättämällä tiheämpiä kerroksellisia osia metsäkasvustoon, sekä toisaalta avaamalla kulkukelpoisuutta muutamissa kohdin. Metsän puu- ja pensaslajisuhteiden sekä ikärakenteen vaihteluun tulee myös kiinnittää huomiota. Huonokuntoista ja huonolatvuksista puustoa poistetaan ja suojataan sekä hoidetaan taimikkovaiheessa olevaa puustoa.

3.3 Vesiaiheet

Laaksoa rajaavien metsien valumavedet kerääntyvät laakson halki Suomenojaan virtaavaan purouomaan. Purouoma siistitään loivarinteiseksi ja siitä kehitetään alueen keskeinen pintavesiaihe. Padottamalla kehitetään kaksi laajempaa noin metrin syvyistä vesiallasta rantakasvustoineen. Nykyistä puronvarsikasvustoa harvennetaan ja hoidetaan puustoryhmiksi siten että näkymät Puolarmetsän sairaalan suuntaan säilyvät. Olemassaolevien kasviryhmien lisäksi purovarteen istutetaan ryhmiin mm. tervaleppää ja jalaavia, sekä rantaperennoita kuten iris, rantakukka, kulle-ro, päivänkakkara jne.

Toinen vesiaihe alueelle kehitetään ryhmäpuutarhapalstojen keskialueelle. Pohjavedenottamosta kierrätetään vettä kahdessa matalassa n. 30 cm syvässä altaassa.

Kyseiset altaat perustetaan ja rakennetaan siten, että ne soveltuvat myös lapsille puhtaan vetensä ansiosta kahlualettaiksi.

3.4 Purolaakso

Ryhmäpuutarha-alueen rakentumisen myötä myös purolaaksolle asetetaan uudenlaisia tavoitteita. Laakson tulee olla osana Keskuspuiston virkistystoimintaa, mutta samalla sen tulee liittyä ryhmäpuutarha-alueen toimintoihin.

Alueen halki kulkee useita voimajohtolinjoja, joista mai-semakuvaa hallitsevin 110 kV:n sähkölinja tulee säilymään alueella. Samalla se asettaa suojavyöhykkeineen rajoituksia laakson istutuksille.

Laakso tulee säilyttää mahdollisimman avoimena puistoalueena siten, että pääosa kasvillisuudesta korostaa vesiaiheen jatkuvuutta ja on lajistoltaan luonnonmukaista. Luonnonmukainen kasvusto ei kuitenkaan kestä kulutusta siinä määrin kuin jalostetut lajikkeet, jotenka ne on pyrittävä keskittämään alueille, joilla kulutus ei ole niin suuri.

Luonnonmukaisen jokivarsikasvuston ydinalueet sijaitsevat laakson pohjukassa, jossa koivu- ja pajukasvustot vaihtuvat vähitellen kukkaniityksi. Kukkaniitty joudutaan kylvämään alueelle. Toivotun lopputuloksen saamiseksi tulee siemenseokseen sekä niittoajankohtiin kiinnittää huomiota. Perusseoksessa tulisi olla päivänkakkaraa, lemmikkiä sekä kellokukkia.

Laakson keskialueille kohdistuu toiminnallisia paineita ja kulutusta, jonka vuoksi laajat pinnat tulisi nurmettaa sekä osin myös käyttää kestonurmea suunnitelman osoittamalla alueilla. Puuistutukset samoin kuin pensasistutuksetkin ovat pääsääntöisesti kukkivia ja marjovia koristeputia ja -pensaita, joilla on myös näyttävä syysväritys. Kasvit istutetaan ryhmiin sellaisiin paikkoihin, missä ne eivät ole välittömästi kulkuteillä ja voidaan suojata kasvun alkuvaiheessa. Mikäli istutettavaksi osoitetuilla alueilla on jo hyväkuntoista kasvustoa voidaan niitä mahdollisuuksien mukaan säilyttää.

3.5

Tieverkosto

Valtaosa alueen raitistosta on tarkoitettu ulkoilua ja virkistyskäyttöä palvelevaksi verkostoksi. Ajoneuvoliikenne on puolestaan keskitetty Puolarintieltä ulkoilumajalle. Ryhmäpuutarha-alueella on ajoneuvoliikenne sallittu vain Kimalaisenpolulla.

Ulkoilutoimintoja palvelevat paikoitusalueet sijaitsevat Puolarintien ja ulkoilumajan välissä. Alueiden kenttämäisyttä on pyritty vähentämään pintamateriaalivalinnoin sekä istuttamalla koivuryhmiä vapaamuotoisesti alueelle. Puiden kasvuunlähdön turvaamiseksi ne tulee tukea ja suojata ensimmäisinä kasvukausina.

Ajoväylä ulkoilumajalle tulee pinnoittaa väriASFaltilla ja luonnonkivin lukuunottamatta ulkoilumajan edustan kääntöpaikkaa, johonka suositellaan betonikiveystä. Kimalaisenpolun pintamateriaalina tulisi puolestaan olla joko nupukivi tai väriASFalti nupukivikouruin.

Kevyen liikenteen raitisto on kokonaisuudessaan kivituhkapintainen mukaan lukien ryhmäpuutarhan "palstateiden" pinnan.

Valaistu nykyinen ulkoiluyhteys Puolarintieltä Keskuspuistoon kohennetaan ja siistitään metsän reuna-alueita myöten. Valaistu reitti kiertää metsäaluetta myöten Puolarmetsän sairaalan metsänreunaa seuraten ulkoilumajalle. Muuta polkuraitistoa ei valaista. Yleisesti polkuverkosto tehdään 2,5 - 3 m levyisenä maastomuotoja noudattaen ilman selviä avo-ojia.

3.6

Toiminnot ja rakenteet

Kaikki alueelle sijoittuvat toiminnot palvelevat virkistyskäyttöä. Ulkoilumajan tuntumassa sijaitsee sorapintainen pelikenttä, joka talvella palvelee lasten luistelukenttänä. Purouoman mutkassa sijaitsee myös nurmetettu pienpelikenttä.

Laakson keskelle sijoittuvat juhlakenttä kokkopaikkoineen sekä huvimajat ja auringonottoa paikka. Niitä seuraa mahdollista puistotätitoimintaa palveleva leikkialue. Leikkialueen tulee olla sekä varustetasoltaan, että materiaaleiltaan vaihteleva. Sen tulee täyttää eri ikäisten lasten perustarpeet luontevasti korostamatta kalusteiden osuutta.

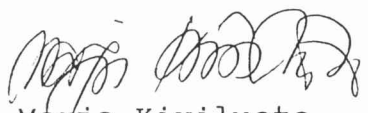
Huoltorakennuksen läheisyyteen vesialtaan ääreen sijoittuu toinen leikkipaikka, joka on lähinnä tarkoitettu kaikkein pienimmille lapsille vanhempien käyttäessä huoltorakennuksen palveluita. Kolmas leikkipaikka on esitetty varauksena koerakentamistonttien viereen. Toivottavaa olisi että ryhmäpuutarhaosakkaat rakentaisivat sen itsemien tarpeidensa mukaan.

Isoimmille lapsille on ajateltu kehittää Keskuspuiston ulkoilureitin varteen urheilun suorituspaikkoja ja seikkailupaikkoja. Paikat tulee etsiä maastossa siten, että toiminnot eivät edistäisi metsänpohjan kulumista.

Toteutussuunnittelun yhteydessä tulee tarkemmin määritellä seuraavien rakenteiden luonne:

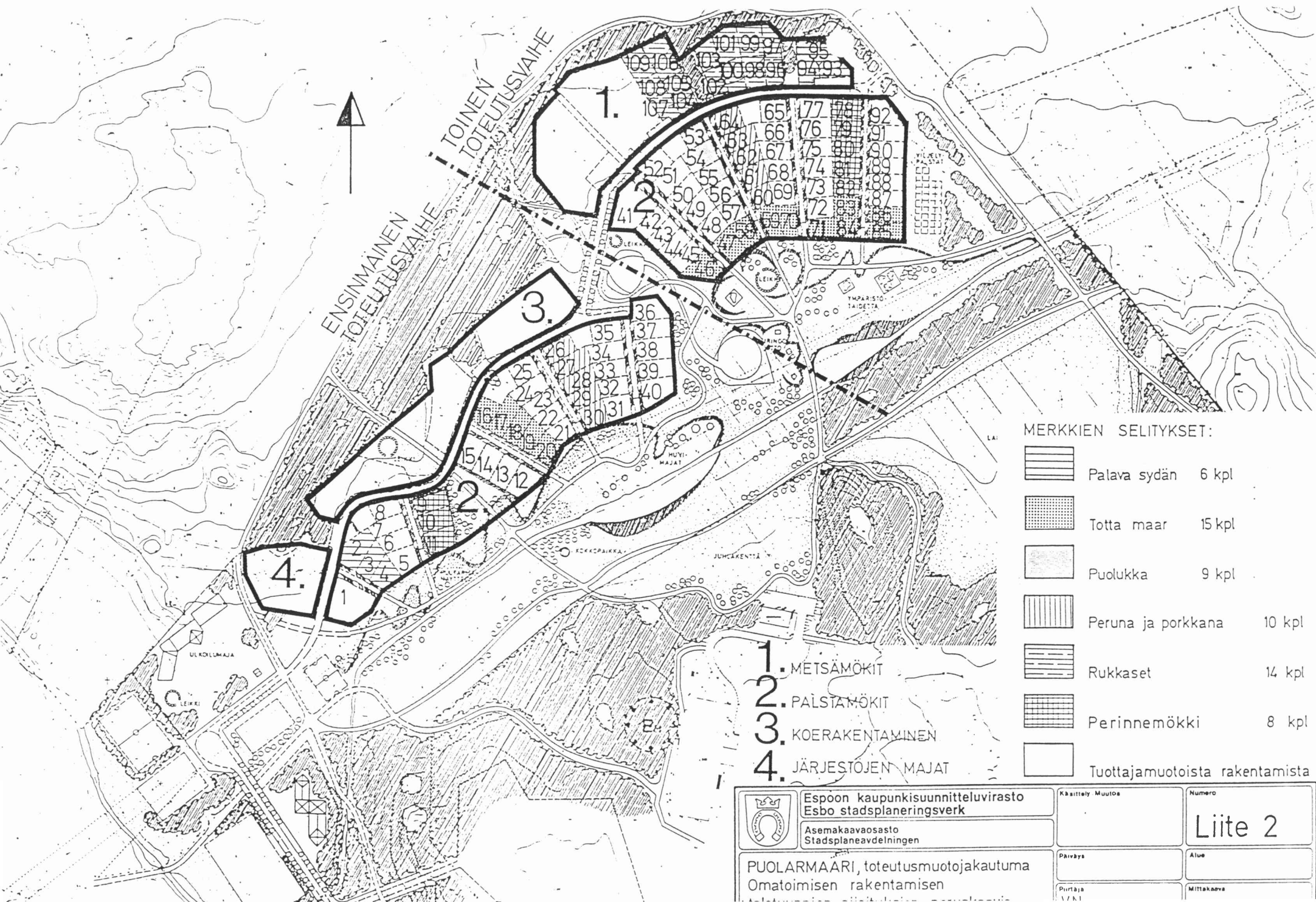
- voimajohtotolpat ja niiden maalisävy
- puistoreunan ja tontin väliset portti- ja pergolarakenteet
- siltaratkaisut katoksineen
- sisääntuloportti sekä Kimalaisenpolun kivimuuri-aihe.

ESPOON KAUPUNKI
KAUPUNKISUUNNITTELUVIRASTO
Asemakaavaosasto

Merja Kiviluoto
maisema-arkkitehti

Pertti Maisala
asemakaavapäällikön po.
apulaisasemakaavapäällikkö

26	Ksl		24.5.1990
25	Ka		15.5.1990
	Espoon kaupunkisuunnitteluvirasto Esbo stadsplaneringsverk	Käsittely/ Muutos	Numero
	Asemakaavaosasto Stadsplaneavdelningen		4522
PUOLARMAARIN LÄHIYMPÄRISTÖSUUNNITELMA		Päiväys 1.1.1990/ 8.5.1990	Alue 32170
		Piirtäjä HT	Mittakaava 1:500
Viite		Suunnittelija M Kiv	Arkistotunnus

MERKKIEN SELITYKSET:

	Palava sydän	6 kpl
	Totta maar	15 kpl
	Puolukka	9 kpl
	Peruna ja porkkana	10 kpl
	Rukkaset	14 kpl
	Perinnemökki	8 kpl
	Tuottajamuotoista rakentamista	

1. METSÄMÖKIT
2. PALSAMÖKIT
3. KOERAKENTAMINEN
4. JÄRJESTÖJEN MAJAT

	Espoon kaupunkisuunnitteluvirasto Esbo stadsplaneringsverk	Käsitellyt Muutoks 	Numero Liite 2
	Asemakaavaosasto Stadsplaneavdelningen	Päiväys 	Alue
PUOLARMAARI, toteutusmuotojakautuma Omatoimisen rakentamisen toteutuksen alustuksen perusteella		Piirittäjä VIKI	Mittakaava

TÄYDENNYS PUOLARMAARIN LÄHIYMPÄRISTÖSUUNNITELMASELOSTUK-
SEEN (8.5.1990) METSÄMÖKKIPALSTOJEN OSALTA

Lähiympäristösuunnitelmassa on esitetty seuraavanlainen ohje:

- Täydennysistutuksissa tulee pitäytyä metsätyyppiin sopivissa lajikkeissa (ei erikoislajeja), mieluummin luonnonkasveissa.

Ohjeen tarkoituksena on säilyttää alueen metsätyyppien hahmot mahdollisimman luontevana. Ohjeella halutaan suosia kotimaisten luonnonkasvien käyttöä, mutta sillä ei haluta estää kestävien, luontevien puutarhamuotojen käyttöä. Tarkoituksena on lähinnä rajoittaa vieraamman puutarhalajiston ja erikoismuotojen käyttämistä.

Erikoislajeilla tässä tarkoitetaan lähinnä eri lajien puna-, kirjava-, laikku- tai hopealehtisiä muunnoksia sekä pylväs- ja riippamuotoja.

Kasvien valinnassa tulee muistaa myös metsäpalstojen pieni koko, jolloinka kookkaaksi kasvavien varjostavien puiden istuttaminen ei ole suotavaa. Mikäli palstojen kasvillisuus on rehevää ei täydennysistutuksia välttämättä tarvita ja jos alueella kasvaa ennestään hyväkuntoisia puu- ja pensaslajeja on niitä syytä säilyttää. Tavallinen nuori koivu on paljon arvokkaampi kuin vasta istutettu lehmuksen taimi.

Havupuuvaltaisilla alueilla tulee huomioida, että havupuut ovat ikivihantia ja suojaavat monin tavoin kaikkina vuodenaikoina. Varsinkin mänty-yksilöitä kannattaa säilyttää.

Pensasistutuksissa tulee välttää laajoja massaistutuksia ja pitäytyä mieluummin erillispensasistutuksissa. Pals-toilla toivotaan pitäydyttävän muutamassa pensaslajissa, jolloin kokonaisvaikutelmasta tulee rauhallisempi.

Kasveja valittaessa tulee ensisijaisesti käyttää kotimaista alkuperää olevia talvenkestäviä lajeja, jotka menestyvät ilman erityisiä suojaustoimenpiteitä myös talviaikana.

Seuraavassa on esitetty metsäpalstoja varten muutamia käyttökelpoisia peruslajeja, joiden käyttöä tulee harkita metsätyypeittäin.

PUUT:

Acer ginnala	Mongolian vaahtera
(Acer platanoides	metsävaahtera)
Acer tataricum	Tataarivaahtera
Alnus sp.	leppä
Amelanchier sp.	tuomipihlajat
Betula sp.	koivu
Crataegus sp.	orapihlaja
Malus sp.	omena (harkitut paikat)
Prunus sp.	tuomi (kirsikat yms. harkitut paikat)
Populus tremula	haapa
Sorbus aucuparia	kotipihlaja

+ ikivihreät puut kuten mänty (joskus myös kotimainen kuusi)

PENSAAT:

Chaenomeles japonica	ruusukvitteri
Cotoneaster sp.	tuhkapensaat (ei värilliset)
Lonicera sp.	kuusama
Physocarpus opulifolius	heisiangervo
Ribes sp.	herukat, taikinanmarja
Rosa sp.	ruusut
Sambucus racemosa	terttuselja
Sorbaria sorbifolia	pihlaja-angervo
Viburnum sp.	heisi (vain perusmuodot)

+ vadelmat sekä ikivihreät pensaat kuten vuorimännyt ja katajat.

Palstoille ei suositella istutettavan puutarhakasvien erikoismuotoja, kuten ei myöskään suurikasvuisia puulajeja kuten mm.:

PUUT:

Acer platanoides "Schwedleri"	verivaahtera
" " "Faassens Black"	
Laburnum alpinum	kultasade
Populus sp.	poppelit
Prunus padus colorata	punatuomi
Salix sp.	pajut
Tilja x vulgaris	puistolehmus
Ulmus sp.	jalava
Abies concolor	harmaa jalokuusi
Larix sp.	lehtikuuset
Picea pungens muunnokset	hopeakuuset
Thuja sp.	tuija
Tsuga sp.	hemlokit

PENSAAT:

Berberis sp.

Caragana sp.

Cornus

Euonymus commutata

Hippophae rhamnoides

Mahonia aquifolium

happomarja

hernepensas

kirjokanukka

verikanukka

viirukirjokanukka

aito kilsepensas

tyrni

mahonia

Metsäkasvuston säilyttämisen ja kasvivalintojen ohella tulee metsäpalstoilla huomioida maaston pintamuodosto. Palstojen kesken ja palstan sisällä saattaa olla suuriakin korkeusvaihteluita, joka vaikeuttaa järkevän oleskelu- ja metsäpihan kehittämistä. Tällöin tulee harkita pihan kehittämistä joko loivaa luiskausta käyttäen (jyrkimmillään 1:2,5) tai pihan osittaista terassointia hirsin tai luonnonkivin. Sekä pengerrysten että terassoinnin viereisten tasojen keskinäinen korkeusero saa olla keskimäärin 60 cm. Korkeuksien tulee liittyä myös luontevasti viereisiin palstoihin sekä metsäpalsta-alueen muihin maaston korkeuksiin.

ESPOON KAUPUNKI / KSV
ASEMAKAAVAOSASTO
14.01.91

ESTOON KAUP
M. AHO NIEMI
LIK. SUUN.
18.4.00

